



ČESKÁ REPUBLIKA ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. března 2013
před samosoudkyní JUDr. Jiřinou Říhovou, **t a k t o :**

Obžalovaný

Arnošt N [REDACTED],

nar. [REDACTED] v Kladně, bytem [REDACTED], nebo [REDACTED],
naposledy bez práce,

je v i n e n , ž e

dne 13.4.2012 v době krátce po 20.00 hodin ve Stochově, okr. Kladno, na Mírovém náměstí, v podnapilém stavu, nejprve slovně a poté fyzicky napadl poškozeného Romana F [REDACTED], který tudy procházel tak, že ho srazil kopem k zemi, následně do něho ještě kopl, přičemž ke zranění poškozeného nedošlo, poté odešel do restaurace Central ve Stochově, v ul. J. Šípka, kde v době kolem 22.00 hodin bezdůvodně vyvolal potyčku s jedním z hostů Ondřejem V [REDACTED], na kterého zaútočil tak, že ho zezadu chytil a hodil ho na zem, toto ~~zopakoval~~, poškozený začal v obraně do obžalovaného strkat, přičemž v dalším útoku na

poškozeného obžalovanému zabránil Michal S[REDAKCE], nar. [REDAKCE], který obžalovaného od poškozeného odtrhl, když poškození Ondřej V[REDAKCE] a Michal S[REDAKCE] vyšli ven z restaurace a radili se kam půjdou dál, obžalovaný šel za nimi a začal do nich strkat rukama, tento jeho útok odrazil poškozený Michal S[REDAKCE], který ho odstrčil, obžalovaný se vrátil zpět do restaurace, kde si ze své bundy vyndal kuchyňský nůž o celkové délce 32 cm s délkou čepele 19,5 cm s jednostranným ostřím a s tímto nožem vyběhl před restauraci, kde začal s nožem v ruce proti poškozeným Ondřejovi V[REDAKCE] a Michalovi S[REDAKCE] máchat, Michal S[REDAKCE] obžalovaného kopl do ruky ve které držel nůž, poté obžalovanému nůž odebral Jiří Š[REDAKCE], ke zranění poškozených nedošlo, přičemž podle závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, byly u obžalovaného v době činu v důsledku zjištěné opilosti jeho schopnosti rozpoznat nebezpečnost jednání pro společnost a ovládat své jednání zcela vymizelé, obžalovaný se vyšetřovaného jednání dopustil, přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 25.5.2010, sp. zn. 2T 306/2009, který nabyl právní moci dne 10.8.2010, mimo jiné odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, který vykonal dne 5.5.2011,

t e d y požitím návykové látky se přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného, který má jinak znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť se obžalovaný dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že napadl jiného a takový čin spáchal opětovně,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku (přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku)

a o d s u z u j e s e

podle § 360 odst. 1 za použití § 358 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců.**

Podle § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **30 (třiceti) měsíců** za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Podle § 70 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **propadnutí kuchyňského nože** s černou stříenkou v celkové délce 32 cm s plátěným pouzdrem.

Podle § 99 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se dále obžalovanému ukládá **ochranné ústavní protitoxikomanické léčení.**

O d ů v o d n ě n í :

Po dokazování provedeném v přípravném řízení a u hlavního líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj popsany ve výroku rozsudku.

Obžalovaný Arnošt N. v přípravném řízení nevypovídal, u hlavního líčení rovněž využil svého práva a k věci nevypovídal. Pouze uváděl, že zfetovaný určitě nebyl, bere léky, které má předepsané, a že se napil, tak to nevěděl, jaké to má účinky.

Z trestné činnosti byl obžalovaný Arnošt N. usvědčován všemi níže popsanymi důkazy. Ty usvědčovaly obžalovaného z účasti na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku.

Především byl obžalovaný usvědčován výpověďmi svědků, které pak byly v souladu s dalšími objektivními důkazy ve věci obžalovaného opatřenými a provedenými tak, jak bude popsáno níže.

Takto obžalovaného z účasti na skutkovém ději popsáném ve výroku rozsudku usvědčoval svědek Roman F. Tento svědek u hlavního líčení uváděl, že obžalovaný N. ho v rozhodné době a na rozhodném místě neuhodil, pouze do něho strčil, svědek zakopl a spadl, měl v sobě alkohol. Na policii uváděl, že obžalovaný N. ho skopl na zem, a když ležel na zemi, tak k němu přistoupil a kopl ho do hlavy. Když to na policii říkal, tak byl opilý, policie mu řekla, že to byl právě Arnošt N. Někdo na svědka ukázal policistovi a řekl, že se venku strčili. N. ho kopl do čepice, čepice svědkovi spadla.

I přesto, že Roman F. u hlavního líčení se snažil snížit míru zavinění obžalovaného na fyzickém útoku na něj oproti tomu, jak uváděl v přípravném řízení, přesto lze z jeho výpovědi zjistit, že obžalovaný Arnošt N. v rozhodné době a na rozhodném místě se proti němu dopustil násilí nejméně tím, že ho strčil a kopl ho do čepice. V této části je výpověď svědka Romana F. vůči obžalovanému usvědčující, neboť potvrzuje, že obžalovaný se v rozhodné době a na rozhodném místě dopustil násilí proti němu.

Dále byl obžalovaný z účasti na skutkovém ději, popsaném ve výroku rozsudku, usvědčován výpovědí poškozeného Ondřeje V[REDACTED]. Tento svědek u hlavního líčení vypověděl, že obžalovaného předtím, než se setkali v restauraci při skutkovém ději, neznal. 13. 4. 2012 kolem 22.00 hodin v restauraci na Stochově na Mírovém náměstí byl. Obžalovaný přišel do dveří, svědek se ptal místních, kde je nějaký klub a obžalovaný ho v tu chvíli napadl. Přišel ke svědkovi a odhodil ho. Svědek padl na zem. Obžalovaný ho porazil asi dvakrát, potřetí se svědek začal bránit. Obžalovaný při tom vůbec nic neříkal. Když do něho obžalovaný poprvé strčil, svědek upadl, pak se zvedl, řekl obžalovanému, co děláš, obžalovaný na to nic a strčil ho znovu. Svědek znovu upadl. Potřetí se už bránil. Chytli se pod krkem, povalili se na stoly a pak vyšel ze záchodu kolega svědka z práce Michal S[REDACTED] a ten je roztrhl. Pak bylo strkání ještě před restaurací, do toho se vložil Michal S[REDACTED], takže obžalovaného zahnali dovnitř. Obžalovaný se pak vrátil s nožem. Šel vysloveně po nich, po svědku V[REDACTED] a Michalu S[REDACTED]. Michal S[REDACTED] pak nůž obžalovanému vykopl z ruky. Bylo to rychlé. Nůž byl docela velký, byl to kuchyňský nůž. Pak šli nějakí kluci z hospody a obžalovaného vtáhli dovnitř. Tím to pro ně skončilo. On sám, svědek V[REDACTED] zraněn nebyl, lékařské ošetření nevyhledal. S napřaženým nožem běžel obžalovaný právě na Michala S[REDACTED]. Obžalovaný držel nůž v pravé ruce napřažený ostřím směrem kupředu, asi tak ve výši ramen svědka.

Z popisu výpovědi svědka Ondřeje V[REDACTED] je zcela zřejmé, že potvrzuje tu skutečnost, která je součástí skutkového děje, že obžalovaný na něho zaútočil, chytil ho, hodil ho na zem, to zopakoval, poškozený začal v obraně do obžalovaného strkat, přičemž v dalším napadání poškozeného V[REDACTED] zabránil obžalovanému Michal S[REDACTED], který obžalovaného od poškozeného odtrhl. Když pak Ondřej V[REDACTED] a Michal S[REDACTED] vyšli ven z restaurace a radili se, kam půjdou, obžalovaný přišel za nimi a začal do nich strkat rukama. Tento útok odrazil poškozený S[REDACTED], který ho odstrčil. Obžalovaný se vrátil zpět do restaurace, kde si ze své bundy vyndal kuchyňský nůž (jak bylo dodatečně zjištěno o celkové délce 32 cm s délkou čepele 19,5 cm), s jednostranným ostřím a s tímto nožem vyběhl před restauraci, kde začal s nožem v ruce proti poškozeným Ondřeji V[REDACTED] a Michalu S[REDACTED] máchat. Michal S[REDACTED] obžalovanému nůž vykopl z ruky. Jak bude vyplývat z popisu výpovědi svědka Jiřího Š[REDACTED] níže, ten obžalovanému nůž odebral.

Z popisu výpovědi svědka Ondřeje V[] je rovněž zřejmé, že obžalovaný se nejen dopustil fyzického útoku na Ondřeje V[] a Michala S[], ale že to bylo dokonce s nožem tak, jak je popsáno shora, který byl pak na místě činu zajištěn.

Výpověď svědka Ondřeje V[] byla zcela v souladu s výpovědí svědka a poškozeného Michala S[]. Tento svědek u hlavního líčení vypověděl, že obžalovaného Arnošta N[] viděl poprvé tenkrát na Stochově v okrese Kladno. Byli tři spolupracovníci v té hospodě. Chtěli odejít, předtím dva odešli na toaletu. Jeden, Ondřej V[], z toalety odešel dříve, a když S[] vyšel z toalety, viděl v hospodě potyčku. Všiml si, že jeden z mužů je Ondřej V[], a proto je roztrhl od sebe. Protože měli zapláceno, chtěli odejít z restaurace. Odešli ven, kde čekali na třetího spolupracovníka. Obžalovaný Arnošt N[] vyběhl, dlouhou chodbou se na svědka S[] rozběhl, svědek ho zastavil [] I nohu. Obžalovaný se odrazil, zastavil, nic neřekl a zaběhl zp [] chvíli se obžalovaný Arnošt N[] opět vrátil a běžel proti S[] ho opět zastavil a obžalovaný opět se vrátil do hostince. Potřetí na něho obžalovaný Arnošt N[] vytáhl nůž, který držel v ruce. Jednalo se o dlouhý nůž, musel ho zastavit tak, že ho kopl do ruky, ve které měl obžalovaný Arnošt N[] nůž. Pak z hostince vyběhli další lidé, kteří obžalovaného zezadu zastavili a nůž mu odebrali. Odvedli ho nazpět do hostince. Útok ze strany obžalovaného byl cílený, obžalovaný na poškozeného běžel, proti němu držel napřažený nůž ostřím dopředu. Držel ho zhruba ve výši hrudníku. Nůž, který obžalovaný držel, byl zřejmě kuchyňský nůž, žádná atrapa to nebyla.

Z popisu výpovědi svědka Ondřeje V[] tak, jak ji učinil u hlavního líčení, je zcela zřejmé, že je rovněž ve vztahu k obžalovanému Arnoštu N[] zcela usvědčující, pokud jde o účast obžalovaného na skutkovém ději popsaném ve výroku rozsudku. Svědek Ondřej V[] rovněž potvrdil, že obžalovaný Arnošt N[] se dopustil fyzického násilí jednak proti Ondřeji V[], ale i proti poškozenému Michalu S[], dokonce oba muže ohrožoval kuchyňským nožem, pro který se vrátil do restaurace. Michal S[] nůž nakonec obžalovanému vykopl z ruky a Jiří Š[] pak obžalovanému nůž odebral.

Ve vztahu k obžalovanému byla tak, jak bylo výše řečeno, usvědčující i výpověď svědka Jiřího Š[REDAKOVANÉ]. Tento svědek dokonce dvakrát u hlavního líčení vypověděl, že šli s Č[REDAKOVANÉ] na pivo, za chvíli přišel obžalovaný N[REDAKOVANÉ] a sedl si k nim ke stolu. Mezi tím přišel nějaký cizí muž a ptal se, kde je restaurace U Motorkářů. Obžalovaný N[REDAKOVANÉ] na něj začal nadávat, vyhrožoval mu, tak Č[REDAKOVANÉ] řekl tomu muži, ať jde s ním ven, že mu cestu ukáže. Mezitím, když šli ven, obžalovaný vytáhl z batohu nůž a šel za nimi. Svědek Š[REDAKOVANÉ] rovněž vyběhl za nimi a nůž obžalovanému N[REDAKOVANÉ] sebral. Šel si sednout zpět do restaurace a nůž měl u sebe, než přijela policie. Když přišel ven, obžalovaný Arnošt N[REDAKOVANÉ] měl s nožem v ruce zvednutou ruku jako napřaženou, proto mu ji pomohl chytit a zvrátit ho dozadu a nůž mu vzít. Obžalovaný při tom nadával. Nikdo žádné zranění neměl.

Výpovědi svědka Š[REDAKOVANÉ] tedy potvrzují věrohodnost výpovědí poškozených V[REDAKOVANÉ] tak, jak jsou popsány shora, v tom smyslu, že potvrdil, že obžalovaný s nožem v ruce na poškozené útočil.

Z trestné činnosti byl kromě shora popsaných důkazů obžalovaný Arnošt N[REDAKOVANÉ] usvědčován skutečností, že na místě činu bylo provedeno ohledání, které odpovídá z hlediska poměrů na místě činu, výpovědím svědků. Navíc skutečností, že na místě činu byl nůž, kterým obžalovaný N[REDAKOVANÉ] útočil na poškozené V[REDAKOVANÉ] a S[REDAKOVANÉ] zajištěn. Byl vydán Š[REDAKOVANÉ] policejnímu orgánu, jedná se o kuchyňský nůž s černou stěrkou o celkové délce 32 cm s plátěným pouzdrem.

Po zhodnocení všech shora popsaných skutečností, jakož i poté co soud zjistil, že obžalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Rakovníku ze dne 25. 5. 2010, spisové značky 2T 306/2009 s právní mocí 10. 8. 2010 odsouzen pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, který vykonal 5. 5. 2011, dospěl soud k závěru, že na základě nich je zcela zřejmé, že obžalovaný Arnošt N[REDAKOVANÉ] se dopustil skutkového děje popsaného ve výroku rozsudku, a že vina mu byla prokázána. Pokud soud dospěl k tomuto závěru, musel dospět i k závěru, že obžalovaný by se tímto jednáním dopustil přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, neboť se dopustil veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti tím, že napadl jiného a

takový čin spáchal opětovně s ohledem na odsouzení ve věci Okresního soudu v Rakovníku, spisové značky 2T 306/2009.

Soud však kvalifikoval jednání obžalovaného jako trestný čin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku, neboť jak bylo zjištěno a jak bude popsáno níže, obžalovaný se skutku popsaného ve výroku rozsudku dopustil za stavu, kdy požitím návykové látky se přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného, který má jinak znaky přečinu výtržnictví tak, jak je popsáno shora.

To proto, že při zjišťování činu obžalovaného na místě bylo mimo jiné také zjištěno a potvrzovali to i všichni shora jmenovaní svědci, že obžalovaný se činu dopustil pod vlivem toxické látky. Většinou důkazy svědčily o tom, že to bylo pod vlivem alkoholu. Obžalovaný sám pak uváděl, že byl v minulosti psychiatricky vyšetřován.

S ohledem na uvedené skutečnosti byl na obžalovaného vypracován písemný znalecký posudek z odvětví psychiatrie a znalkyně MUDr. Kronbergerová CSc. stvrdila pak závěry písemně vypracovaného znaleckého posudku svou výpovědí u hlavního líčení

Ze znaleckého psychiatrického posudku a z výpovědi znalkyně soud zjistil, že obžalovaný se činu dopustil za stavu, kdy netrpěl duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, ale poruchou ve vývoji osobnosti s projevy nestálosti, nezdrženlivosti a emoční nestability na bázi výchovných problémů v dětství. Byla u něho zjištěna dlouhodobá kompletní závislost na alkoholu v kombinaci s různými návykovými látkami. V době činu se uvedl postupně do stavu opilosti středního stupně v kombinaci s psychoaktivními látkami s projevy poruch vědomí a jednání. Jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly pod tímto vlivem zcela vymizelé.

Z popisu závěrů znalkyně z jejího písemně vypracovaného znaleckého posudku a její výpovědi jasně vyplývá závěr uvedený shora, že obžalovaný spáchal čin za situace, kdy požitím návykové látky se přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného. Odpovídá tak kvalifikace jednání obžalovaného

popsaného ve výroku rozsudku § 360 odst. 1 trestního zákoníku – § 358 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku tak, jak je popsáno rovněž shora.

Ve znaleckém posudku a ve výpovědi před soudem znalkyně dále uzavřela, že pobyt obžalovaného na svobodě je pro společnost potencionálně nebezpečný, a proto navrhuje uložení ochranného léčení protitoxikomanického ústavní formou obžalovanému.

Vzhledem k tomu, že v průběhu probíhajícího hlavního líčení byl obžalovaný hospitalizován v Psychiatrické léčebně Horní Beřkovice, vyžádal soud zprávu tamního ošetřujícího lékaře obžalovaného, zejména k otázce formy uložení ochranného léčení obžalovanému tak, jak to navrhovala MUDr. Kronebergerová. I z lékařské zprávy Psychiatrické léčebny Horní Beřkovice vyplynulo, že ošetřující lékař obžalovaného navrhuje uložení ochranného protitoxikomanického léčení obžalovanému v ústavní formě. To proto, že v Psychiatrické léčebně Horní Beřkovice sice obžalovaný v ústavu pobyl, avšak po soudním jednání, které se konalo 10. 1. 2013, se nenavrátil včas podle terapeutické propustky zpět do hospitalizace, navrátil se se zpožděním a pod vlivem psychoaktivních látek. Jevil klinické známky takového užití návykových a omamných látek. Byla mu odebrána moč na toxikologické vyšetření. Po obdržení výsledků byl prokázán zvýšený nález amfetaminů, metamfetaminů. Následně obžalovaný přiznal užití pervitinu nosem. Proto ošetřující lékař MUDr. Pavel Richtar uzavřel, že má-li být nařízeno obžalovanému ochranné léčení, vyjadřuje se pro ústavní formu podoby léčení, vzhledem k charakteristice osoby obžalovaného a faktům, které uvedl tak, jak jsou popsány shora.

V souladu se skutečností, aby byla zabezpečena ochrana společnosti před protispolečenským jednáním obžalovaného po požití psychoaktivních látek v souladu s návrhem znalkyně i ošetřujícího lékaře obžalovaného z doby jeho pobytu v psychiatrické léčebně dospěl soud k závěru, že bude na místě, aby obžalovanému vedle trestu bylo uloženo i ochranné ústavní protitoxikomanické léčení. Toto ochranné opatření bude sloužit nejen k ochraně společnosti tak, jak bylo uvedeno, ale bude i ku prospěchu obžalovaného a pomůže mu zvládat stavy, kdy sám obžalovaný uváděl, že není sto zdržet se bez další pomoci požívání psychoaktivních látek či alkoholu.

Ze všech shora popsaných skutečností je tedy nepochybné, že obžalovaný se požíváním alkoholu ve větším množství přivedl do stavu opilosti a následně se v tomto stavu dopustil výtržnického jednání, kdy na místě veřejnosti přístupném před restaurací Centrál ve Stochově, i uvnitř této restaurace bezdůvodně fyzicky útočil na poškozené F [REDACTED], V [REDACTED] a S [REDACTED]. S ohledem na závěry znaleckého posudku psychiatrického se obžalovaný v době činu nacházel ve stavu nepřičetnosti, do kterého se však přivedl sám zaviněně požitím vyššího množství alkoholu, případně jiných návykových látek. Účinky těchto látek na jeho osobu mu musely být známy s ohledem na jejich předchozí konzumaci. Je tedy nepochybné, že jednání obžalovaného, které jinak vykazuje znaky trestného činu výtržnictví podle § 358 odst. 1 a odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, musí být posouzeno jako trestný čin opilství podle § 360 odst. 1 trestního zákoníku. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zájmu společnosti na ochraně veřejného pořádku, života a zdraví občanů.

S ohledem na popsané skutečnosti vedle ústavního protitoxikomanického léčení uložil soud obžalovanému i trest za jednání, kterého se obžalovaný dopustil tak, jak je popsáno ve výroku rozsudku. Při ukládání trestu přihlížel soud jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že obžalovaný byl již v minulosti několikrát soudně trestán. Jak již bylo výše uvedeno, byl odsouzen i pro spáchání trestného činu výtržnictví. Přes uvedené skutečnosti se obžalovaný opětovně dopouští trestné činnosti násilné povahy. Zejména s přihlédnutím k těmto přitěžujícím okolnostem dospěl soud k závěru, že pokud bude uvažovat o uložení trestu na svobodě obžalovanému, tedy ještě podmíněného trestu odnětí svobody, musí být obžalovaný nejméně pod dohledem probační a mediační služby. Soud totiž vyměřil obžalovanému trest podmíněný, trest na svobodě, blíže polovině zákonné trestní sazby, když jako k polehčujícím okolnostem na straně obžalovaného přihlížel ke skutečnostem, že faktická újma na zdraví nikomu z poškozených nevznikla. Rovněž tak nevznikla ani újma faktická na majetku někoho z poškozených či dalších osob nebo subjektů. Obžalovaný sám ještě před rozhodnutím soudu o uložení ochranného léčení vykonával léčení v Psychiatrické léčebně Horní Beřkovice, i když ne zcela řádně tak, jak je popsáno shora. S ohledem na všechny shora popsané skutečnosti dospěl soud k závěru, že účelu trestu, tedy za současného uložení ochranného

ústavního protitoxikomanického léčení, bude u obžalovaného dobře dosaženo tak, jak bylo výše konstatováno, uložením podmíněného trestu odnětí svobody při hranici poloviny zákonné trestní sazby s poněkud delší zkušební dobou za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.

Je nepochybné, že obžalovaný kuchyňského nože popsaného ve výroku rozsudku užil ke spáchání trestné činnosti, napřahoval ho proti poškozeným. Vzhledem k tomu, že jde o věc, kterou obžalovaný užil ke spáchání trestného činu, vyslovil soud obžalovanému vedle ochranného ústavního protitoxikomanického léčení a podmíněného trestu odnětí svobody s dohledem ještě trest propadnutí kuchyňského nože s černou stěrkou v celkové délce 32 cm s plátěným pouzdem.

P o u č e n í : Proti rozsudku l z e podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

V Kladně dne 19. března 2013

JUDr. Jiřina Říhová, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

Martina Příbylová